

Τὸ Δελτίον δίδεται δωρεάν πρὸς τοὺς συνδρομητάς τῆς Ἑστίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τῆς συνδρομῆς τῶν. Διὰ τοὺς μὴ τοιοῦτους τιμᾶται ἐτησίως: Ἐν Ἀθήναις φρ. 2, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 25, ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ φρ. 7. — Προηγούμενα φύλλα πωλοῦνται πρὸς λεπτὰ 10.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1817. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Δ'. Τόμος Η', 12 Αὐγούστου 1879. Ἀριθ. 189 (137). Λεπτὰ 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4^{ος}, σ. 20. Περιεχόμενα: Πανομοίωτον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου. — Τὸ εἰς Πειραιᾶ μετὰ τοῦ Ἀθανασίου Χριστοπούλου συμπόσιόν μου, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Σούτσου. — Τὸ κυανὸν δωμάτιον [ἐκ τῶν τοῦ Μερμέου] ὑπὸ Ε. Δ. Ροΐδου. — Ἐκ τοῦ λευκώματος πατρὸς. — Ἀθηναϊκαὶ ἐπιστολαί. — Γνωμαὶ καὶ σκέψεις τοῦ δουκὸς Δελα-Ροσσου. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀλλήθισαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καθ' ἑδομάδα.

1818. Γεωργίου Προσαλένδου ἀνέκδοτα χειρόγραφα ἀφορῶντα τὴν κατὰ τὸ δόγμα τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας βάπτισιν τοῦ ἄγγλου φιλέλληνο Κόμητος Γυλφορδ, νῦν τὸ πρῶτον ἐκδιδόμενα ὑπὸ Λαυρεντίου Σ. Βροκίνη ταῦτα συναρμολογήσαντος καὶ προσάξαντος περὶ τοῦ συγγραφῆως εἰδήσεις καὶ ἄλλας σημειώσεις. Ἐν Κερκύρα, τύποις «Ὁ Κοραΐς» Ἰωσήφ Ναγαμοῦλη, 1879, 8^{ος}, σ. ε' καὶ 168, φρ. 2. [Ἐκ τοῦ ἀξιολόγου τούτου δημοσιεύματος ἀποσπῶμεν τὴν ἐπομένην σημείωσιν τοῦ ἐκδότου: Ὁ Ἕλληνας, ἐν ᾧ ἄφ' ἐνὸς μὲν ἀρκετὰ γινώσκει ἐκ τῶν κατὰ τὸν βίον καὶ τὴν φιλελληνικωτάτην πολιτείαν τοῦ ἐξ ἐπισήμου καὶ εὐπορωτάτου τῆς Μεγάλης Βρετανίας οἴκου τὸ γένος ὀρμημένου Φριδερίκου Νόρθ Κόμητος Γυλφορδ, τοῦ τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας ἀναγεννητοῦ καὶ ἐνθέρμου διασώτου καὶ ζηλωτοῦ τῆς ἡμετέρας θρησκείας καὶ γλώσσης, χάριν τῶν μετ' ἀφειδουῶς παθῶν ἐπαχθῶν φροντίδων οὐτῶν ἀνιδρύθη ἐν Κερκύρα τῷ 1823, ἡ πλείστον ἀγαθῶν εἰς τὸ ἔθνος πρόξενος γενομένη Ἀκαδημία, ἀγνοεῖ ἄφ' ἑτέρου τὰ κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1791 εἰς Κέρκυραν πρῶτην ἀφίξιν τοῦ περιωνύμου τούτου ἀνδρός, σπουδαῖα καὶ ἄξια ἱστορικῆς μνείας συμβάλλοντα τῆς κατὰ τὸ ἡμέτερον Ὀρθόδοξον δόγμα βαπτιστέως του.

Τοῦ ἀξιωματικοῦ τούτου γεγονότος, σχετικῶν οὐδὲν πλέον τῆς κατὰ παράδοξον φήμης (ἦν καὶ ὁ Θ. Φαρμακίδης ἀναγράφει ἐν τῇ Ἀπολογία αὐτοῦ) ἀνέφερον, μήτε τὰ ποικίλα περὶ τῆς προῦθης τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων συγγράμματα, μήτε ἀπὸ τοῦ ἐν ἔτει 1827 θανάτου τοῦ σπουδαίου τούτου τῆς Ἑλλάδος εὐεργέτου οὐκ ὀλιγάριθμοι ἐν τε τῇ καθ' ἡμᾶς καὶ ἐν ταῖς Ἑυρωπαϊκαῖς γλώσσαις γραφῆσαι καὶ ὁμηγερέαι γραφομέναι Βιογραφίαι, ὥστε οὐκ ἀδικαιολογητῆ ἠδύνατό τις καὶ ν' ἀμφισβῆσθαι περὶ τῆς πραγματικότητος τοῦ γεγονότος τούτου, ἐν ᾧ ὡς εἴρηται, πλὴν ἀπλῆς καὶ ἀμφιβόλου παραδόσεως ἄχρι σήμερον διασωθείσης, οὐδεμίαν ἔγγραφον μαρτυρίαν ἔχει τις ὡς στήριγμα.

Πέρυσιν ἐνασχολούμενοι εἰς ἀνεύρεσιν ἐγγράφων σχετιζομένων πρὸς τὰς ἡμετέρας μελέτας, καὶ τούτου ἕνεκεν ἐξετάζοντες τὰ τῶν ἀρχαιότερων οἰκογενειῶν τῆς ἡμετέρας πόλεως χαρτοφυλάκια, ἐνατύχομεν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐγγράφοις ἃ ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ εὐπαρίδους καὶ πάνυ ἀρχαίας Κερκυραϊκῆς οἰκογενείας ἐσώζοντο, φακίλλω συγκριθεῖν ἐξ ἀπέριου πληθῆος μικρῶν καὶ μὲν μεγάλων τεμαχίων γεγραμμένου χάρτου, ὧν τὰ περιεχόμενα ἀπέβλεπον εἰς τὸ γεγονὸς τούτου. Ταῦτα ὄθεν τῇ συναιεσει τοῦ ἰδιοκτῆτου οἴκαδε λαβόντες, μετὰ σπουδῆς δὲ ἅμα καὶ προθυμίας ἐνασχοληθέντες εἰς τὴν τακτοποίησιν καὶ συναρμολόγησιν, ἐφ' ὅσον ἡμῖν ἦτο δυνατόν τοῦτο ἄνευ οὐδαμῆς ἀλλοιώσεως τοῦ ἐπιγραφῶντα κατορθώσαντες καὶ πλησιάζομεν εἰς τοὺς περὶ διατάξεως σκοποὺς τοῦ γράψαντος (ὀγδοηκοντούτους τότε ὄντος), ἐπέθεθμεν δὲ δημοσιεύσαμεν, ὅτι ὅσιν σχόντες ἦν ὠφέλιμα ἤθελον φέρει εἰς τὸν Ἑλληνισμόν, ὅτις ἐν ἡμέτερος γενήσεται πασῶν τῶν μέχρι τοῦδε ἀγνώστων τοῦ γεγονότος τούτου λεπτομερειῶν.

Εἶναι δὲ ταῦτα γεγραμμένα εἰς ἀπλοῖκον καὶ δημῶδες ὄψος Ἑλληνικῆς, ἦν κυρίως ἐχρῶντο κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν οἱ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Ἐνετῶν διατελοῦντες Ἑλ-

λγες. Βεβαίως δὲ μετεχειρίσθη τὸ ὄψος τοῦτο ὁ γράψας, ὅστις ἦν τῆς τε γλώσσης καὶ τῆς θεολογίας ἐντριβέστατος, ὅπως αὐτὸ καταστήσῃ προσιτὸν τοῖς πᾶσι.

Ὅθεν πρὸς διαφώτισιν τῆς ἔθνικῆς ἱστορίας, δόξαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀξίαν μνήμην τοῦ ἐν σημειώσεσι διαφυλάξαντος λεπτομερῆ τὴν ἀφήγησιν τοῦ σπουδαίου τούτου γεγονότος Γεωργίου τοῦ Ἀωρία Προσαλένδου, ἕνεκα τοῦ θανάτου του μὴ δυνθέντος εἰς οἶαν διενεοῖτο συναρμολόγησιν καὶ τακτικὴν ἀντιγραφὴν νὰ ἐνασχοληθῆ, ἡμεῖς τακτοποιήσαντες, διὰ δὲ προσιμίου, σημειώσεων καὶ ἄλλων σχετικῶν ἀνεκδότων ἐγγράφων πλουτίσαντες ἐκδίδομεν.]

1819. Ἱστορία ἑλληνικὴ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι Καποδιστρίου πρὸς διδασκαλίαν ἐν τοῖς Γυμνασίοις, ἐρανοθεῖσα ὑπὸ ** καὶ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Δ. Η. Κυριακοπούλου, καθηγητοῦ τοῦ Γ' ἐν Ἀθήναις γυμνασίου. Ἀθήνησι, τυπογραφεῖον «Ὁ Παλαμῆδης», 1879, μικρὸν 8^{ος}, σ. γ' καὶ 232, φρ. 3. [Τὸ α' μέρος τοῦ βιβλίου τούτου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κορίνθου ὑπὸ τοῦ Μουμμίου (146 ἢ 145 π. Χ.) ἐλήφθη κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ κυρίως ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας τοῦ L. Schmitz, τὸ δὲ δ' ἦτοι τὸ ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κορίνθου μέχρι τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν ἱστοριῶν τοῦ Finlay, τοῦ Julliville (1879) τοῦ Presle καὶ Blanchet, τοῦ Raf-fenel, τοῦ κ. Παπαρρηγοπούλου, τῆς Συνόψεως τῶν Νεοελληνικῶν τοῦ Πολυζωίδου καὶ ἄλλων.]

1820. Ἐπίτομος ἑλληνικὴ ἱστορία ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ νῦν πρὸς διδασκαλίαν ἐν τοῖς δημοτικῶν σχολείοις ὑπὸ Δ. Η. Κυριακοπούλου, καθηγητοῦ τοῦ Γ' ἐν Ἀθήναις γυμνασίου. Ἐν Ἀθήναις, τυπογραφεῖον «Ὁ Παλαμῆδης», 1879, μικρὸν 8^{ος}, σ. ζ' καὶ 80 [Ἔινε γεγραμμένον κατ' ἐρωταπόκρισιν, λεπτομερέστερον δὲ περιέχει ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821] φρ. 1.

1821. Κανονισμὸς τῆς φιλέργου Ἀδελφότητος Θεσσαλονίκης. Ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ «Ἐρμού», 1879, 8^{ος}, σ. 8 [Σκοπὸς τῆς «Φιλέργου Ἀδελφότητος», συνισταμένης ἐκ τῶν ἐργαζομένων τῶν ἐργοστασίου τοῦ σιδηροδρόμου Θεσσαλονίκης, εἶνε ἡ ἀλληλοβοήθεια τῶν μελῶν αὐτῆς.]

1822. *La Monnaie dans l'antiquité*, par M. François Lenormant, t. III. — 1 vol. in 8°. Paris, A. Lévy, Maisonneuve et Cie, Rollin et Feuermann, 1879. [Οἱ δύο πρῶτοι τόμοι τοῦ πολυτίμου τούτου συγγράμματος ἐξεδόθησαν κατὰ τὸ 1878. Ὁ ἀρίτεως ἐκδοθεὶς τρίτος τόμος περιέχει τὰ ἐξῆς: Περὶ τῶν ἐφόρων τῶν νομισματοκοπιῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, περὶ τῶν διοργανισμῶν τῶν νομισματοκοπιῶν, περὶ χαρακτῶν καὶ νομισματοκόπων ἐργασιῶν. Ὁ συγγραφεὺς ἀποφαίνεται δι' ἀποδείξεων ὅτι οἱ Ἕλληνες ὑπέροχοι τῶν Ῥωμαίων εἰς πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται εἰς τὸ νόμισμα. Θεωρητικῶς δὲν αἰεὶ τὴν εἰρη καὶ ἀληθεῖς οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ περὶ τῆς φύσεως τοῦ νομίσματος καὶ τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ ὑπάρχουσι ἦδη ἐν τῷ Ἀριστοτέλει, τῷ Πλάτῳ καὶ τῷ Ξενοφῶντι. Ὁρεῖλομεν δὲ νὰ προσθέσωμεν ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐν τῇ πράξει οὐδέποτε μετέβαλλον ἢ ἄλλως πως ἠλλοίουσι τὰ νομίσματα εἰ μὴ ἐν ἐξαιρετικῆς περιστάσει. Κανὼν ἀείποτε παρ' αὐτοῖς ἦτο ἡ εἰλικρινεία ἐν τε τῷ βάρει τοῦ νομίσματος καὶ τῷ τίτλῳ αὐτοῦ. Ὁ κ. Λενορμάν ἐξηγεῖ τούτο ἐκ τοῦ ὅτι ὑπῆρχε συνεχῆς ἐξέλεξις γινομένη ἐκδότως, καθ' ὅσον ἡ Ἑλλάς ἦτο καταμεμερισμένη εἰς μικρὰς πολιτείας. Ἐκάστη πόλις ἦτο καὶ ἡγεμονία ἔχουσα καὶ τὸ νόμισμά της. Οἱ δὲ πολιταὶ τῶν μικρῶν τούτων πολιτειῶν συνειθισμένοι ὄντες νὰ μετέχωσι τῶν κοινῶν ἐπέβλεπον ἀδαιλίπτως τὰς πρὸς κατασκευὴν τῶν νομισμάτων ἐργασίας, ἡ δὲ ἐπιβλεψίς αὐτῆ καὶ ἡ ἐξέλεξις ὅθ' ἦσαν πρᾶγμα ἀδύνατον ἐν πολιτείᾳ μεγάλῃ ὑπὸ ἀπλότου ἔξουσιν, ὡς ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ αὐτοκρατορῶν κανὼν ἐγένετο ἢ ἀλλοίωσις τοῦ νομίσματος. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸν Μεσαίωνα δημοκραταὶ ἐμπορικαὶ οἶαι αἰ τῆς Βενετίας ἢ τῆς Φλωρεντίας ἔκοπτον νομίσματα ἔχοντα τὸ ἀληθὲς βάρος καὶ τὸν ἀληθῆ τίτλον, ἐν ᾧ ἄλλοι ἰσχυροὶ ἡγεμόνες μετεβάλλοντο εἰς κίβδηλοποιούς καὶ παραχαράκτας. Γενικῶς δὲ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ καλὴ τῶν νομισμάτων ποιότης ὑπῆρξεν ἀείποτε σημεῖον ἀλάνθαστον ἐλευθέρας πολιτείας. Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων καταφαίνεται ὅτι τὸ σύγ-

γραμμα του κ. Λενορμάν δεν εινε καθαρως αρχαιολογικόν.

Εν τοις αρ. 945-946 της Κλειτούς δημοσιευεται μακρά

Αι εν Σάμω, υπό την διεύθυνση του κ. Paul Girard,

Νέα εφημερίς εξεδόθη εν Σύρω υπό τον τίτλον 'Ασ-

Εξεδόθη επίσης εν Σύρω υπό του κ. Μ. Ε. Προγε-

Κατά μικρά τεύχη, ήρξατο εκδομένη εν 'Αθήναις

Επί δημοπρασίας επωλήθη το πλείστον μέρος της βι-

Κατά μικρά τεύχη, ήρξατο εκδομένη εν 'Αθήναις

Αγγέλλεται ή έκδοσις:

1ον Της 'Αθανίας', εδδοκαδιαίας εφημερίδος γραφομέ-

2ον 'Ερμηνείας του νέου περί πτωχεύσεως νόμου' υπό

3ον 'Παρθενώνος' μηνιαίου περιοδικού συγγράμματος

4ον 'Ελληνικής Επιθεωρήσεως' περιοδικού υπό των εν

ΠΑΡΟΡΑΜΑ

Δελτίον της 5 Αδγουστου, αρ. 136. στήλ. 6', σελ. 2, στίχ. 41.

Αττικής 69,910.....116,263.....46,353

Ανάγνωθι:

Αττικής 76,919.....116,263.....39,344

LA MODE FRANÇAISE

37 - Rue de Lille, à Paris - 37

Έτησίαν συνδρομή διὰ τὴν Ἑλλάδα 30 π.

ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Table with columns: Π.Ε., Βαρόμ., Θερ., Κελ., Αν., Πρακτηρήσεις. It contains astronomical observations for August 1st to 7th.

ΕΙΔΗΞΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διά βασιλικού διατάγματος καλείται εις τὰ όπλα ή δαυ-

άνδρων. — Τη 5 Αδγουστου απεδίωσαν εν Τριπόλει εκ τυ-

Αθηνών Συνελεύσει, ήτις και προήγαγεν αυτών, νεώτατον

Κτι, εις την έδραν του όπουργού της δικαιοσύνης. Έκτοτε

Κατά την δημοσιευθεισαν κατάσταση της Έθνικής Τραπεζης της

Έλλάδος του μηνός 'Ιουλιού το ενεργητικόν και παθητικόν

Κάριν των συνδρομητιών ημών σημειούμεν τὰ από της ιδρύ-

1873 α' 8 3/4 Φράγκα 8

1874 καί 1875 Δρ. κιλ. 10.95

1876 α' έξαρ. Φράγκα 6 —

1877 α' " " " 5 —

1878 α' " " " 3.50

1879 α' " " " 3 —

Εν τῷ καταστήματι των 'Ολυμπίων έκδοκίμαθη έχαχτός

μηχανή τις κατασκευασθεϊσα εν τῷ εν Πειραιεί 'Μηχανορ-

της σταφίδος και άλλων όπωρων. Μέχρι τουδε έγένετο δο-

5 Αδγουστου, της έκτάκτου συνελεύσεως των μετόχων των

«Μεταλλουργείων Αλαυρίου» ανεβλήθη αυτη διὰ την 15 Αδ-

Εν τῷ καταστήματι των 'Ολυμπίων έκδοκίμαθη έχαχτός

μηχανή τις κατασκευασθεϊσα εν τῷ εν Πειραιεί 'Μηχανορ-

της σταφίδος και άλλων όπωρων. Μέχρι τουδε έγένετο δο-

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

10 Αδγουστου 1879

Table: ΔΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. Columns: Όμολ. έκδοθ., Όμολ εν κυκλοφ., Έποχαί πληρωμής τοκομεριδιών, Έποχαί κληρώσεως, Ετήσ. εισδ., Τιμή όμολ., Τρέχουσα τιμή.

Table: ΠΙΣΤΩΤ. ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΤΑΙΡΙΑΙ. Columns: Μετοχικόν κεφάλαιον, Κεφάλαιον πραγματ/θέν, Αποθεματικ. κεφάλαιον, Έποχαί πληρωμ. μερίσματος, Τελευτ. μέρισμ., Τιμή πραγ.-μετ., Τρέχουσα τιμή.

Δάνειον 60,000,000. φρ. 398 πρὸς 1.12.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ

Λονδ. Έθν. Τραπ. 3 μην. 29.80 — Έμπ. 3 μην. 29.20 — 30

ΤΟΚΟΣ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΩΣ Έθνικής Τραπεζης της Έλλάδος .. 8 %

Πατρῶν-Λονδ. 3 μην. (7 Αδγουστου). Έμπ. 3 μην. 28.80. — Κερκ.-Λονδ. 3 μην. (5 Αδγουστου). 'Ιονικῆς 29.65-70.

ΞΕΝΑΙ ΑΓΟΡΑΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (15 Αδγουστου). Έτ. νέου.

BIENNEΣ (14 Αδγουστ.) ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ (14 Αδγουστ.)

ΠΑΡΙΣΙΩΝ (13 Αδγουστου)

Αλληλογραφία της Έστίας.

κ. Ι. Α. Βροσθίνιον. Χθές απεστάλησαν τὰ ζητηθέντα

Πάρεθα λάδωμεν νέον; — κ. Μ. Η. Κ. Τῆ 8 απεστάλησαν

1846 εξεδόθησαν οι δύο πρώτοι τόμοι της Έλληνικής ιστο-

λοιποι δέκα. Ό τελευταίος τόμος (12) εξεδόθη κατά δε- κέμβριον του 1855. Τῷ 1851 τὸ έργον τούτο είχεν αποβῆ και χρηματικῶς λίαν επικερδές, περί δὲ τῶν αὐτῶν χρόνον δ κλεινός ιστορικός φιλοδόμησεν έξοχικὴν οικίαν, κληθεϊσαν History Hut, διότι είχεν αποκτηθῆ διὰ τῶν ἀπὸ της ἐλλήνικης ιστορίας κερδῶν. Ό Γρότε δὲν ἐπισκέψθη τὴν 'Ελλάδα, ἀπεβίωσε δὲ τῇ 18 Ιουνίου 1871 ἄγων τὸ εἶδηκοστόν ἔβδομον ἔτος ἑτάφη ἐν τοῖς θόλοις τοῦ κοινοβίου Westminster παρὰ τὸν τάφον τοῦ Γίββωνος και ὀλίγα βήματα μακρὰν τοῦ Μακωλάου. — κ. Α. Η. Kahlenberg, Β. C. Περσίους, Α. Π. Α. Μασσαλίαν, Ι. Φ. Μ. Όδησσόν, Α. Σ. Χ. Α. Ρ. Κ. Ν. Α. Πάτρας, Β. Β. Σπάρτην, Κ. Σ. Ν. Δ. Σύρον, C. R. Πειραιᾶ, Κε Φ. Ε. Μεδιάδα, Μ. Ι. Βόναν (Άλγερίας), Ε. Π. Σ. και Ε. Φ. Τ. Πάτρας. 'Ελήφθησαν. — κ. Ι. Α. Κ. 'Αθήνας. 'Επιτυχαστάτη. — κ. Δ. Μ. 'Οδησσόν. 'Παρνασσός. — 'Ενί ἀναγνώστη. Φαίνεται ὅτι ἀνέγνωσ τὸν 'Είπε, ὅστις διδάσκει ὅτι ἴνα κρίνη τις καλῶς ἓνα τόπον, ἀπαιτεῖται ἐν πρώτοις νὰ μὴ τὸν γνωρίσῃ παντάπασι. — κ. Ι. Ν. Σ. Λευκάδα. Εἰς μνήμην τοῦ Ἀριστοτέλους Βαλακρήτου θ' ἀπερσάθη ἡ Έστία δὲ κληρον ἐν πόλιν αὐτῆς, δημοσιευθησόμενον περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνός. — κ. Α. Σ. Σμύρνη. 'Αναμένομεν τὴν ἀπάντησιν ὁμων. — * * * Premières méditations poétiques de Lamartine. — κ. Ι. Κ. 'Ιθάκη. Μόνον τὴν ἀπὸ 3 ἀδγουστου ἐλάδομεν. Προηγουμένα φυλλάδια της Έστίας πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν πρὸς λεπτὰ 20, μετὰ τοῦ δελτίου δὲ πρὸς λεπτὰ 30. — * * * Τὸ θεωρούμεν ἀμετάφραστον. Όπως κρίνομεν περὶ της μεταφράσεως εἶνε ἀνάγκη νὰ ἴδωμεν αὐτήν. — 'Αρχιμ. Γ. Σ. Νεάπολιν. Τῇ 4 εἰς ἐγγράφωμεν. — κ. Χ. Β. Κωνσταντινουπόλιν. Εἰς τὸ μέλλον θ' ἀποστέλληται ἀπλῶς τῷ κ. Χ. Β. — * * * 'Ο L'écluse διαρρίσθη ὁδονομιατῶς τοῦ βασιλέως της Πολωνίας Στανισλαου τοῦ Β' ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ Αὐτοσ Μεγαλειότης ἀπέλασε και τὸν τελευταῖον του ὀδόντα. . . . * * * Καν Σ. Figaro, Gaulois, Evénement.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

759.

Πόθεν προήλθεν ἡ δημώδης λέξις τάτασ (πατήρ);

760.

Ἡ ἡλικία πατρὸς τινος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἶνε ἐν ὄλῳ ἐτῶν 80. Ἐὰν πολλαπλασιάσῃ τις τὴν ἡλικίαν τοῦ πατρὸς ἐπὶ τῆς τοῦ υἱοῦ καὶ διαίρῃσιν τὸ γινόμενον διὰ τοῦ 80, τὸ ἔξαχθησόμενον πηλίκον εἶνε ἴσον μὲ τὸ τέταρτον τῆς ἡλικίας τοῦ πατρὸς.

Ζητεῖται ἡ ἡλικία τοῦ τε πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ.

761.

Κατὰ πόσους διαφόρους τρόπους ἐξ πρόσωπα δύνανται νὰ καθίσωσι περίε μιᾶς τραπέζης;

762.

[Τῶν λύτῃ θεωρηθῆναι ἐν βιβλίῳ].

0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0
0	0		1		0	0	0
0	0	IF	0	IF	0	0	0
0	0		0		0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0

763.

Quant mon premier paraît, le travailleur se lève, Tandis que, dans son lit, plus d'un paresseux rêve. Redoutez mon second pour vos doigts délicats, Si, pour cueillir mon tout, vous avancez le bras.

764.

Mon nom, sous sa double image, Se lit sans difficulté: Au regard j'offre une plage; A la main, la tasse à thé.

ΛΥΣΕΙΣ

759. Ὁ Αὐγούστος μῆν, καλοῦμενος πρότερον Σεξτίλιος ἦτο ἔκτος, ὠνομάσθη οὕτω πρὸς τιμὴν τοῦ αυτοκράτορος Αἰγούστου. Ἐδόθη δὲ εἰς τὸν Σεξτίλιον μῆνα τοῦ αυτοκράτορος τὸ ἐπώνυμον καὶ ὄχι εἰς τὸν Σεπτέμβριον, καθ' ὃν εἶχεν ὁ αυτοκράτωρ Αὐγούστος γεννηθῆ, διότι κατὰ μῆνα Σεξτίλιον εἶχε τὸ πρῶτον λάβει τοῦ ὕδατος τὸ ἀξίωμα, εἶχε νικήσει πολλὰς περιφανεῖς νίκας καὶ εἶχε ἐπανέλθει εἰς τὴν Ῥώμην μετὰ τὴν παρὰ τὸ Ἄκτιον νίκην. Δηλοῖ δὲ τὸ Αὐγούστος λατινιστὶ σεβαστός, ἐδόθη δὲ ὁ τίτλος οὗτος τῷ αυτοκράτορι Ὀκταδιανῷ Καίσαρι τῷ 27 π. Χ. καὶ ἔκτοτε ὁ αυτοκράτωρ ἐκεῖνος τοῦτο ἔφερε τὸ ὄνομα Αὐγούστος ἢ ἑλληνιστὶ Σεβαστός «ὡς καὶ πλεῖστον τι ἢ κατὰ ἀνθρώπους ὦν,» κατὰ Δίωνα τὸν Κάσιον. — 753. Περιγράψαι τινὰ ἐν τῷ γύρῳ τοῦ Ποπιλλίου τοῦτέστι ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ Ποπιλλίου σημαίνει ἐξαναγκάσειν τινὰ αὐθροεῖ νὰ δώσῃ ὀριστικὴν ἀπάντησιν. Ἡ ἀρχὴ τοῦ λογίου εἶνε ἡ ἔξῃς. Ἀντίοχος ὁ ἐπιφανὴς βασιλεὺς τῆς Συρίας ἐπολιόρκει τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἐπειδὴ δὲ οἱ Ῥωμαῖοι συμμαχοῦντες τῇ Αἰγύπτῳ ἤθελον νὰ ἀποτρέψωσιν ἀπὸ τῆς πολιαρχίας τὸν βασιλέα ἐπεμψαν αὐτῷ πρεσβευτὴν τὸν Γάτον Ποπιλλίον. Ὁ Πολύδοτος διηγείται ὡς ἔξῃς τὴν συνέντευξιν τοῦ Ῥωμαίου καὶ τοῦ βασιλέως — παραφράζομεν τὸ κείμενον τοῦ ἱστορικοῦ. — Ὁ Ποπιλλίος ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγός, ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς μακρόθεν διὰ τῆς φωνῆς τὸν ἐχαιρέτιζε καὶ τῷ πρότεινε τὴν δεξιάν, ἔχων ἀνά χειρὰς τὸ δελτάριον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἦτο καταγεγραμμένον τὸ δόγμα τῆς συκλήτου, ἔτεινε αὐτὸ πρὸς τὸν Ἀντίοχον καὶ τὸν ἐκέλευσε πρὸ παντὸς ἄλλου τὸ δόγμα νὰ ἀναγνώσῃ. Ἐπράξε δὲ τοῦτο, ὡς μοι φαίνεται, ὁ Ποπιλλίος, διότι ἀπηξίου νὰ κάμῃ τὸν χειρισμοῦ σημείον πρὶν ἢ νοῆσῃ τὴν προαίρεσιν τοῦ ὑποδεδχομένου αὐτὸν βασιλέως, ἂν ἴδῃ δὴ ἦτο φίλος ἢ ἐχθρὸς του. Ἐπειδὴ δὲ ὁ βασιλεὺς ἀναγνώσας τὸ δόγμα, εἶπεν ὅτι ἐπεθύμει περὶ τοῦ προκειμένου νὰ συνδιασκεπθῇ μὲ τοὺς φίλους του, ἀκούσας τοῦτο ὁ Ποπιλλίος, ἔκαμε πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον φαίνεται βαρὺ καὶ ὄλως δι' ὅλου ὑπερήφανον. Ἐχων δὴλα δὴ εἰς τὴν χεῖρα ἀμπελίνην βακτηρίαν, ἐχάραξε μὲ ἐκεῖνο τὸ κλήμα περὶ τὸν Ἀντίοχον ἕνα γύρον καὶ τὸν ἐκέλευσε ἐντὸς ἐκείνου τοῦ γύρου νὰ δώσῃ ἀπάντησιν εἰς τὴν γραφὴν τῆς συκλήτου. Ὁ δὲ βασιλεὺς παραξενευθεὶς διὰ τὸ γινόμενον καὶ διὰ τὸν ὑπεροπτικὸν τρόπον τοῦ Ῥωμαίου, ἐπὶ βραχὺν μὲν χρόνον εὐρέθη εἰς

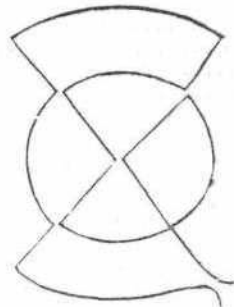
ἀπορίαν, ἔπειτα ὁμοῦ ἀπεκρίθη ὅτι θὰ κάμῃ ὅ, τι τὸν προσέταττον οἱ Ῥωμαῖοι. Τότε δὲ ὁ Ποπιλλίος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἔλαβον πάντες τὴν δεξιάν αὐτοῦ καὶ συγχρόνως μετὰ φιλοφροσύνης τὸν ἐχαίρεισαν. »

Τὴν μέθοδον τοῦ Ποπιλλίου, ἂν καὶ χωρὶς νὰ περιγράψωσι κύκλον, τὴν μεταχειρίσθησαν καὶ ἄλλα ἱστορικὰ πρόσωπα ζητήσαντα ἄμισθον καὶ ὀριστικὴν εἰς τὰς ὕπ' αὐτῶν γενομένης προτάσεις ἀπάντησιν παρὰ τῶν ἀντιπάλων των. Οὗτω Κάρολος ὁ Τολμηρὸς μετὰ τὴν στάσιν τῆς Liège τὴν ὑποκινήθεισαν ὑπὸ πρακτόρων τοῦ βασιλέως Λοδοβίκου τοῦ ΙΑ' ἔκλεισε τὸν βασιλέα ἐν τῷ πύργῳ τῆς Περόννης καὶ τότε μόνον τὸν ἀπλευθέρωσεν, ὅτε ὁ βασιλεὺς τῷ ἔδωκε τὸν λόγον του νὰ τὸν βοηθήσῃ εἰς τὴν καταστολὴν τῆς στάσεως. Καὶ ὁ αυτοκράτωρ δὲ τῆς Γερμανίας Κάρολος ὁ Ε' ἐν τῷ γύρῳ τοῦ Ποπιλλίου περιέγραψε τὸν βασιλέα τῆς Γαλλίας Φραγκίσκον τὸν Α' μετὰ τὴν ἦταν τῆς Παυσίας καὶ ὁ ναύαρχος Duquesne ἐπεχρέωσε τὸν Δόγην καὶ τοὺς προύχοντας τῶν γερούσιαστων τῆς Γενούης νὰ πορευθῶσιν εἰς τὰς Βερσαλλίας, παρὰ τὰ νόμιμα τῆς πατρίδος των, ἅτινα δὲν ἐπιτρέπον εἰς τοὺς ἄρχοντας τὸ ἀποδημεῖν καὶ νὰ ζητήσωσι τὴν συγγνώμην τοῦ βασιλέως Λοδοβίκου τοῦ ΙΑ', περιγράφων αὐτοὺς ὡς ἐν τῷ γύρῳ τοῦ Ποπιλλίου διὰ τῆς ἀπειλῆς ὅτι ἂν δὲν ἐπισβῆτο εἰς τὴν προσταγὴν του θὰ κατέσκαπτο τὴν Γένουαν. Καὶ αὐτὸς δ' ὁ Λοδοβίκος καθ' ὅμοιον τρόπον ἠναγκάσθη ἀμέσως καὶ ὀριστικῶς νὰ ἀποδεχθῇ τοὺς ὄρους, οὓς τῷ ἐπέβαλον ὁ πρίγκηψ Εὐγένιος, ὁ Marlborough καὶ ὁ Ἐνρίκος μετὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἤτας τοῦ Ὀχστεῖ, τοῦ Ῥαμουλλῶ, τοῦ Ταυρίνου καὶ τῆς Οὐδενάρδης ἀναγκάσαντες αὐτὸν νὰ πολεμήσῃ κατὰ τοῦ ἰδίου ἐγγόνου, τῆς ὁποίας αὐτὸν ὑποχρέωσας δὲν ἤδυνήθη ἄλλως νὰ ἀπαλλαγῇ ἢ ἐξακολουθῶν πόλεμον, ὅστις ἐρήμωεν καὶ κατέστρεψε τὴν Γαλλίαν. Καὶ ἄλλα δὲ παραδείγματα ὄχι ὀλίγα γύρων τοῦ Ποπιλλίου παρέχει ἡμῖν ἡ παγκόσμιος ἱστορία.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 6 Αὐγούστου 1879. Σ. Κ. Σ.

754. Ἡλικία μου 28 ἔτη, ἡ τοῦ ἀδελφοῦ μου 21 [Σημείωσις: Ἐὰν ἀποθέσωμεν ὅτι Α εἶνε ἡ ἡλικία τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ Δ ἡ ἀποφορά τῶν ἡλικιῶν μας, ἐγὼ ἔχω Α+Δ. Ὄταν εἶχον Α, ὁ ἀδελφός μου εἶχεν Α-Δ, κατὰ δὲ τὸ πρόβλημα, τὸ διπλάσιον τοῦ Α-Δ ἢ 2 Α-2 Δ=Α+Α, Ἡ ἀποφορά 2 Α-2 Δ-Α-Δ, ἢ Α-3 Δ=0, ἐπομένως Α=2 Δ. Ὁ ἀδελφός μου ἔχει ὅθεν 3 Δ καὶ ἐγὼ ἔχω 4 Δ. Ὄταν θὰ ἔξη τὴν ἡλικίαν μου, αἱ ἡλικίαι μας θ' ἀποτελῶσιν ὁμοῦ 4 Δ καὶ 5 Δ=9 Δ, ἦτοι 63 ἔτη. 63: 9=7. Κατὰ συνέπειαν ὁ ἀδελφός μου ἔχει: 3 Δ ἢ 21 ἔτη, καὶ ἐγὼ ἔχω 4 Δ ἢ 28 ἔτη. — 755. Τοσοῦτον φίλος, ὅσον ὄρα τις ἐναντίον. Loin desyeux, loin du coeur ἢ hors de vue hors de souvenir.

756.

— 757. Jouet, joute. — 758. Place (elle peut être ronde): on y trouve successivement les mots lac, cale, la (note de musique) cap, pal (terme de blason) capé, pale etc.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ.

Κύριε συνδρομητὰ τῆς Ἑστίας ἐν Καίρῳ. Σὺ μὲν ἔχεις ἡλικίαν 28 ἐτῶν, ὁ δὲ ἀδελφός σου 21. Διότι οὐ ὑπερβαίνεις τὸν ἀδελφόν σου κατὰ 7 ἔτη, ὥστε πρὸ 7 ἐτῶν ὁ ἀδελφός σου εἶχεν ἡλικίαν 14 ἐτῶν, τὸ διπλάσιον τῆς ὁποίας ἔχεις σὺ τώρα, ὅταν δὲ ὁ ἀδελφός σου θὰ ἦνε 28 ἐτῶν σὺ θὰ εἶσαι 35, τὸ ἄθροισμα τῶν ὁποίων εἶνε ἴσον μὲ 63.

Ἐν Ἀθήναις, 5 Αὐγούστου 1879. I. Α. Καντακίδης.